

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoE/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109226944
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5109226944.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, právne zastúpený: JUDr. Martin Timcsák, advokát, s.r.o., so sídlom T. K. X/A, XXX XX C., proti povinnej: R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. E. X/XX, T., zastúpená: S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, o vymoženie pohľadávky 390 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 20Er/3093/2009-270 zo dňa 21. septembra 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Prvostupňový súd uviedol, že rozhodcovský súd, ktorý vydal exekučný titul nemal právomoc rozhodovať, nakoľko išlo o posúdenie otázok, ktoré v súdnom konaní podľa O.s.p. môže autoritatívne rozhodnúť len súd. Rozhodcovský súd, keďže nemal kompetenciu rozhodovať o návrhu oprávneného v rozhodcovskom konaní, mal zastaviť rozhodcovské konanie uznesením po posúdení chýbajúcej podmienky na konanie (právomoc).

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu okresného súdu odvolanie oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu. Podľa jeho názoru je uznesenie okresného súdu, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nezákonné, keďže pre také rozhodnutie neboli splnené podmienky. Uznesenie trpí vadou podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a zároveň porušuje čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Oprávnený poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu ČR ohľadne prípustnosti ukončenia určovacích sporov súdnym zmierom. Nárok oprávneného na zaplatenie dlžného poistného s príslušenstvom je z hľadiska § 45 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní objektívne možný, právom dovolený, pričom neodporuje dobrým mravom. Priznanie takéhoto plnenia v rozhodcovskom rozsudku je plne v súlade s existujúcou legislatívou. Nemôže preto zakladať oprávnenie exekučného súdu zastaviť exekúciu z takéhoto rozhodcovského rozsudku na základe § 45 ods. 1 písm. c) za použitia § 45 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní a teda ani dôvod na analogické zamietnutie žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnenému bolo upreté jeho právo na vyjadrenie sa k správnosti, pravosti a úplnosti listinných dôkazov, ako aj k ich obsahu. Ak súd prvého stupňa neobmedzil svoj postup iba na prieskum rozhodcovského spisu, ale na základe dokazovania zistil a vytváral po začatí exekučného konania nanovo skutkový stav, mal dať oprávnenému riadne možnosť zúčastniť sa dokazovania. Poukázal na to, že exekučný súd dokazoval, avšak pojednávanie nenariadil. Listiny, ktoré mali podľa názoru súdu pre daný prípad podstatný význam, súd neprečítal a ani neoboznámil ich

obsah a oprávnený nemal možnosť sa k ich obsahu vyjadriť a ani produkovať protidôkazy. Z uvedených dôvodov žiadal uznesenie okresného súdu zmeniť a žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi vyhovieť.

Povinná sa k odvolaniu oprávneného vyjadrila, s rozhodnutím Okresného súdu Žilina v celom rozsahu súhlasila. Poukázala na niektoré rozhodnutia súdov, ktoré sa týkali práve oprávneného a žiadala napadnuté uznesenie potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie okresného súdu v súlade s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého uznesenia, spisového materiálu a vyhodnotením tvrdení odvolateľa, dospel k záveru, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a preto sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi rozhodnutia prvostupňového súdu.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších právnych predpisov sa v rozhodcovskom konaní možno rozhodovať len spory, ktoré účastníci konania pred súdom môžu skončiť súdnym zmiernom. Rozhodujúcimi sú tu ustanovenia § 67 a 99 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorých možno súdnym zmiernom ukončiť spor, ak to pripúšťa povaha veci. V danom prípade rozhodcovský súd rozhodoval o platnosti, resp. neplatnosti právnych úkonov a aj o tom, či tu právo na zrušenie poistenia zo strany oprávneného je alebo nie je dané. Daný spor preto nie je možné skončiť pred súdom zmiernom, a preto nie je možné, aby bola daná právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať v súlade s ust. § 1 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní.

Oprávnený ďalej tvrdil, že k procesnej vade - odňatiu možnosti účastníkovi (oprávnenému) konať pred súdom došlo tiež tým, že súdy vykonali dokazovanie listinnými dôkazmi bez nariadenia pojednávania a bez jeho účasti. Rovnako vytyka, že v súvislosti s tým oprávnenému znemožnili vyjadriť sa k vykonaným dôkazom. V preskúmvanej veci dospelo exekučné konanie do štádia posudzovania splnenia tých zákonom stanovených procesných predpokladov, za ktorých súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Odvolaním je napadnuté rozhodnutie vydané v tomto štádiu exekučného konania. Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. V súvislosti s tým najmä skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 O.s.p. V štádiu, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul, nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu upravenú v ustanoveniach § 120 až 136 O.s.p.) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín a príloh. Vzhľadom na to sa toto oboznamovanie s obsahom listín, posudzovanie splnenia podmienok konania a tiež predpokladov, za ktorých možno vyhovieť žiadosti súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie, nemusí vykonávať na pojednávaní a za prítomnosti oprávneného a povinného. Ak teda oprávnený vyvodzuje existenciu procesnej vady konania - odňatie možnosti konať pred súdom z toho, že súdy vykonali "dokazovanie" bez nariadenia pojednávania a v jeho neprítomnosti, ide o námietku neopodstatnenú. Namietaným postupom súdu nebola oprávnenému znemožnená realizácia jeho procesných oprávnení.

Odvolačací súd poukazuje na ďalšie odvolacie námietky odvolateľa, že v zmysle zásad spravodlivého procesu, judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (RuizTorija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Odvolačací súd vychádzajúc z uvedeného dal odpovede na podstatné námietky odvolateľa, poukázal na to, prečo je rozhodnutie súdu prvého stupňa považované za správne. Pokiaľ ide o rozhodnutia, na ktoré poukazuje odvolateľ vo svojom odvolaní, senát krajského súdu naopak poukazuje na novšie rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 5 Cdo 61/2012 zo dňa 11.7.2012, 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21.3.2012, ktoré naopak podporujú aj uvedené závery vyslovené v tomto rozhodnutí.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, pretože trovy si žiadny neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.